

DE OPLEIDER
MARC
HERMANS

‘Ik neem soms even afstand van mijn werk’

WAT GEEF JE MEE?

‘Allereerst dat je een patiënt niet beter maakt met labonderzoek of een ct-scan: goed luisteren naar het verhaal in de specifieke context en een goed lichamelijk onderzoek vormen de basis van ieder fatsoenlijk onderzoek en het uitgangspunt voor een diagnose. Het is leerzaam om met anderen mee te kunnen kijken. Dat versterkt je observerend vermogen: hoe reageren patiënten op het handelen van de arts? Hoe reageren zij op de stijl van communiceren? Wat wekt het vertrouwen? Vraag je af welke dokter jij aan je bed zou willen hebben en waarom.

We kunnen niet iedereen beter maken. Als het niet lukt, staan we voor de opdracht mensen op een juiste manier te begeleiden. Nog steeds word ik gegrepen door deze uitspraak - toegeschreven aan Ambroise Paré (1510-1590): “Geneeskunde is soms genezen, vaak verzachten en altijd troosten.” Je hebt dus altijd iets waardevols te bieden, al is het maar begrip.’

Internist-nefroloog **Marc Hermans** (1972) is sinds 2016 opleider interne geneeskunde bij VieCuri Medisch Centrum in Noord-Limburg. Als telg van een onderwijzersfamilie kreeg hij het opleiden met de paplepel ingegoten.

WAT KRIJG JE TERUG?

‘Vakinhoudelijk kan ik onmogelijk alles weten als opleider, inzichten wijzigen bovendien. Het motiveert mij enorm als arts-assistenten zelf ergens hun tanden in hebben gezet en mij nieuwe informatie voorschotelen. Deze onderlinge wisselwerking tussen arts-assistent en opleider is nu trouwens véél groter dan tijdens mijn eigen opleiding. Wat ik ook van hen heb geleerd is om soms even afstand te nemen van mijn werk. De intensiteit en veelomvattendheid van ons werk is beter vol te houden als je zaken even parkeert en er rustig op terugkijkt. Ik zie dat de jonge collega’s hun balans vinden in uiteenlopende dingen zoals mindfulness, sporten of in muziek en sociale bezigheden. Zelf kan ik goed ontspannen in mijn tuin tussen het hoogstamfruit. Ik zie ook meer het belang van flexibiliteit om werk en privé te combineren. Te denken valt aan mogelijkheden om te schuiven met tijden op de poli. Mede dankzij het epd kunnen collega’s dan wat vaker bij hun kinderen zijn of een dag thuis werken. Dat zijn echt zaken waar we in mijn ogen naartoe moeten op termijn. Zelf ervaar ik dat ik prima thuis mijn administratie kan doen of werken aan mijn opleidingsplannen, alhoewel dat toch nog meestal in de avonduren gebeurt.’

